

Förenings- NYTT

Nr. 1 2019

Medlemsinformation från Autism- och Aspergerföreningen Distrikt Göteborg

Vi flyttar

Presentationer

Bollfakta

CaféAsp

DISTRIKTSTYRELSE

Lena Mellbratt Stenman, kassör
Katarina Kasperson, Nina Timmerbacka
Ann Nolin, Irma Lindström Kjellberg,
Angelica Petras, Charlotte Lund-Ott

ERSÄTTARE

Johan Wersäll, Malin Mentzer

ARBETSUTSKOTT

Ann Nolin, Charlotte Lund-Ott
Lena Mellbratt Stenman, kassör, Anne
Lönnermark, personal, adjungerad

REVISORER

Hans Rignell, föreningens revisor
Leif Bohman, auktoriserad revisor

VALBEREDNING

Annika Lindström, sammankallande
namhee.lindstrom@gmail.com
Linda Mathiasson

REDAKTION

Ann Nolin, ansvarig utgivare
Ingemar Hjort, redaktör
Anne Lönnermark, Veronica Styrenius,
Ulla Adolfsson, Annika Lindström,
Hans Rignell, Brigitte Oxelqvist

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lillatorpsgatan 10, 416 55 Göteborg

Telefon: 073 -822 30 03
E-post: *goteborg@autism.se*
Hemsida: *www.autism.se/goteborg*

Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

Nummer 1 2019, Årgång 18
Föreningsnytt trycks i c:a 360 exemplar
och e-postas till c:a 950 mottagare.
C:a 100 exemplar därutöver delas ut till
besökare i samband med arrangemang.

*Autism & Aspergerföreningen Distrikt
Göteborg ansvarar inte för insänt, ej
beställt material. Redaktionen förbehåller
sig rätten att förkorta insänt material.*

Innehåll:

STÄMMINGSBILD: ANNE LÖNNERMARK	1
Fågeln flykt symboliserar kansliets flytt	
Vår ordförande har ordet	3-4
Om de senaste 7 åren - och de kommande	
Årsmötet.....	5
En kort rapport	
Föreningens nya styrelse	6
Malin Mentzer berättar om sig själv, vem hon är och vad hon tänker	
CaféAsp	7
För dig som vill träffa andra aspergare	
Lokalen vi lämnar	8-9
En kort historik och en ståtlig fura	
BingoLotto	9
Du kan stödja vår förening via Bingolotto	
Utflyttningsfest med loppis	10-11
Massor med bilder	
Sandra om bollfakta	12-20
...och nyttan av att ha ett specialintresse	
Boktips	20
Att arbeta med barn, ungdomar och vuxna med autism. SvenOlof Dahlgren och Ulrika Aspeflo	
Hitta till den nya lokalen	21
Karta och parkeringstips	
Föreningens nya verksamhetsledare	22
Anne Lönnermark skriver om sig själv	
Kansli-info	23
Aktiviteter/träffar	24
BAKGRUNDSBILD : YLVA BUDSJÖ	24
Ylva har fotat en strålände solnedgång som får avsluta detta nummer	
Fakta om fotografen: Ylva Budsjö	
Amatörfotograf. AS diagnos 2017. Arbetar som teknisk projektledare och kravanalytiker.	

Annika Lindström ser tillbaka

När jag tillträdde som ordförande för föreningen 2012 skrev jag i Föreningsnytt om hur samhällets syn på personer med funktionsnedsättning och människorna omkring dem påverkar hur lagar följs och hur beslut fattas.

Under de 7 åren som jag varit ordförande har jag i kontakten med beslutsfattare, verksamheter som kommer i kontakt med våra medlemmar och också i kontakten med er medlemmar pratat om just detta.

Jag har pratat om hur de beslut som fattas påverkar det dagliga livet för oss som på något sätt är berörda av besluten. Jag har försökt att förmedla hur viktigt det är att kunna mer om autism för att kunna förstå vilka behov som kan finnas och vad det går att uppnå om de behoven möts.

Jag uppskattar alltid mötena med er medlemmar. Jag har haft både inspirerande och lärorika möten genom åren. De mötena har gett mig energi och kraft att jobba mer för frågorna, men jag har också blivit frustrerad och upprörd när jag förstått hur svårt det kan vara att få förståelse och det stöd som krävs för att må bra och fungera i sin vardag.

Jag känner mig ödmjuk för hur lång tid vårt påverkansarbete kan ta. Det har varit så nyttigt att förstå hur mycket arbete som lagts ner av alla de som arbetat för och i föreningen före min tid.

Min företrädare Hans Rignell skrev, när han avgick, att samma frågor som var aktuella när föreningen startades fortfarande var aktuella när han avgick som ordförande. Skola, stöd till familjerna m.m.

Jag tänker att dessa frågor alltid kommer vara aktuella, eftersom samhället omkring oss är i ständig rörelse, och vi måste alltid finnas där för att bevaka att det som är bra inte försvinner och påverka så det som behöver förbättras gör det. Vi kommer aldrig att vara färdiga med någon fråga, men vi kan påverka så att utvecklingen går framåt och inte bakåt.

Mer på nästa sida

Annika Lindström ser tillbaka...

När jag tillträdde som ordförande skrev jag också att det är vi medlemmar som skapar föreningen, inte bara styrelsen eller personalen. En förening kan uppnå så mycket med aktiva medlemmar. Alla behöver inte sitta i styrelsen, eller delta i träffgrupper. Att vara aktiv kan också vara att höra av sig till föreningen med berättelser om hur det är för just er, så vi som är ute och träffar de som påverkar vår vardag har med oss det in i mötet.

Jag kommer sakna gemenskapen i styrelsen, jag har haft förmånen att arbeta med många fina styrelsemedlemmar de här åren. Både som ordförande och innan dess som ersättare och ledamot. Det har alltid varit otroligt lärorikt, givande och utvecklande för mig.

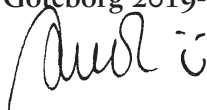
Efter årsmötet i år har föreningen ingen ordförande, men en väldigt kunnig och engagerad styrelse. Jag har fullt förtroende för att de kommer fortsätta leda arbetet i föreningen framåt på ett stabilt och ansvarsfullt sätt. Jag kommer förstås finnas kvar som stöd i det fortsatta arbetet framåt även om jag inte är ordförande längre. Jag kommer också att fortsätta representera föreningen i olika sammanhang och försöka vara med när vi har medlemsmöten och andra aktiviteter.

Vi har också förmånen att ha en riktigt bra personalgrupp. Deras kunnighet och engagemang är det som möjliggör vårt arbete i föreningen med allt från medlemsträffar, träffgrupper, föreläsningar till påverkansarbetet. Utan vår fantastiska personal hade vi inte kunnat vara det vi är idag.

Tack till er alla, personal, styrelser och medlemmar för 7 fantastiska år tillsammans!

Nu ser jag fram emot att fortsätta arbeta tillsammans med er som en mycket aktiv medlem istället.

Göteborg 2019-05-14

Annika Lindström

F.d. ordförande

Autism- och Aspergerföreningen distrikt Göteborg

Årsmötet 28 mars 2019

Torsdagen den 28 mars 2019 hölls föreningens årsmöte, det sista att hållas i våra nuvarande lokaler. Till sommaren kommer föreningen att flytta in i FUB-huset på Lillatorpsgratan 10.

Till årsmötesordförande valdes Ulla Adolfsson, förbundsordförande för Autism- och Aspergerförbundet. Ulla berättade lite om sin tid på föreningen och om hur det var när föreningen flyttade in i de nuvarande lokalerna.

Föreningen har utvecklats mycket sedan vi flyttade in och har ökat medlemsantalet från c:a 1300 medlemmar 2002 till drygt 1700 medlemmar 2019.

Detta var också det sista årsmötet som Annika öppnade som ordförande för föreningen. Hon avtackades med ett fint tal av föreningens kassör Lena Mellbratt Stenman och hon tackade alla, styrelsen, personalen och alla medlemmar för ett fint samarbete genom åren.

Årsmötet valde att lämna ordförandeposten vakant på förslag från valberedningen då det fanns ett par kandidater som kan tänka sig att ta den rollen på årsmötet 2020 istället.

Till ledamöter för föreningen valdes: Lena Mellbratt Stenman, Irma Lindström Kjellberg, Ann Nolin, Angelica Petras och Charlotte Lund-Ott. Sedan tidigare är Nina Timmerbacka och Katarina Kasperson valda tills årsmötet 2020.

Två nya ersättare valdes också: Johan Wersäll och Malin Mentzer. Efter årsmötet bjöds det på god landgång och fika.

Charlotte, Angelica, Nina, Annika och Lena

Ny i styrelsen - Malin Mentzer

Jag har tre vuxna söner, varav de två äldsta har NPF, bland annat har min näst äldste son Asperger syndrom. De är 31 och 27 år idag och jag var engagerad i RBUs DAMP-sektion i Göteborg när de var små och senare i Attention. Bland annat var jag ordförande för Attention Nordöstra Skåne runt 2005-2006. Ideellt arbete är viktigt för mig.

För snart sju år sedan födde jag en liten pojke till som tidigt fick diagnosen autism. Han bor idag heltid på ett LSS-boende i Järna och det fungerar bra. Det har varit en väldigt tuff resa kring honom och jag trodde nästan inte jag skulle klara att återhämta mig efter detta men det har jag gjort och jag försöker nu att komma igång att arbeta lite också.

På 90-talet hade jag ett bokförlag tillsammans med en annan förälder, som fått egen diagnos som vuxen, Åsa Gravander, och vi gav bara ut böcker som människor med egna erfarenheter av diagnos av NPF och/eller föräldraskap skrivit, så "brukarperspektiv" har alltid varit en viktig fråga för mig, redan innan det fanns ett namn på det. Jag har till och från varit medlem i Autism- och Aspergerföreningen men inte aktiv i själva föreningsarbetet tidigare.

Civilsamhället och Sveriges fantastiska tradition av folkbildning ligger mig väldigt varmt om hjärtat. Skolfrågor kring barn i behov av särskilt stöd har jag arbetat med, både ideellt och professionellt, så det är jag duktig på men kanske är det frågor kring vård och omsorg för personer med autism, barnperspektiv i sjukvård och socialtjänst, konsekvenser av systemfel i byråkrati och regelverk som är det som berör mig mest just nu.

Jag bor i Hindås i Härryda kommun, är gift och har två hundar och en katt och just nu är min största hobby att sy kläder till våra sex barnbarn. Jag bor delvis även utanför Stockholm, i övernattningslägenhet p.g.a. min yngste son men hoppas kunna klara mitt föreningsuppdrag fullt ut trots detta.

TEXT: MALIN MENTZER NYVALD ERSÄTTARE,
FOTO: PRIVAT

CaféAsp

Jag är en av ledarna i CaféAsp och heter Brigitte Oxelqvist och är 55 år.

Jag fick min Asperger syndromdiagnos 2014. Jag är bland annat filosofie kandidat i specialpedagogik och författare till boken Flickor med Aspergers syndrom/högfungerande autism och flickor med AD/HD.

CaféAsp är en sluten cafégrupp på Facebook, inom Autism- och Aspergerföreningen i Göteborg. Det går också att läsa om CaféAsp-träffarna på Autism- och

Aspergerföreningens hemsida. Vi träffas andra tisdagen varje månad och går på något café i Göteborg. Man ska ha Asperger syndrom eller autism för att få följa med på caféträffarna. Man får ta med sig en anhörig. De behöver inte ha Asperger syndrom eller autism, för att få följa med.

CaféAsp är till exempel ett utmärkt tillfälle till att få träffa andra med autism eller Asperger syndrom och deras anhöriga. På caféträffarna kan man knyta sociala kontakter och fika gott. Träna social kompetens och kommunikation på ett naturligt sätt. Kanske får man nya kompisar, bekanta eller vänner på caféträffarna. Caféträffarna blir vad man gör dem till.

TEXT: BRIGITTE OXELQVIST,
LEDARE FÖR CAFÉASP.
FOTO: SELFIE
GRAFIK: EGIL AASGAARD

Bakgrund till byggnaden på Lindhultsgatan

1967 startade BUP i Göteborg ett behandlingshem för barn med autism. Behandlingshemmet låg i Gråbo och flyttade 1977 till området Furuhöjd i Alingsås och fick då namnet behandlingshemmet Furuhöjd. Bland annat efter initiativ från detta behandlingshem startade andra specialverksamheter för barn med autism i Göteborg och det blev alltmer angeläget att även behandlingshemmet Furuhöjd fick lokaler i Göteborg. Behandlingshemmet ingick i den verksamhet som senare lämnade BUP, blev en självständig klinik och fick namnet Barnneuropsykiatriska kliniken, BNK.

Efter lång planeringstid beslutades att det skulle byggas nya lokaler för behandlingshemmet Furuhöjd på Lindhultsgatan i Göteborg. I ett annat hus på området, Torpagatan, fanns då övriga delar av BNK vilket innebar att verksamheterna var samordnade geografiskt på det som varit Vidkärrs barnhems område. Behandlingshemmet hade tidigare varit femdygns behandlingshem men i samband med att det flyttade till Göteborg 1992 blev det dagverksamhet för barn med autism i förskoleåren. Det ingick då även poliklinisk verksamhet och namnet ändrades till Habiliteringsavdelningen. 1996 upphörde dagverksamheten för förskolebarn med autism och all verksamhet på Habiliteringsavdelningen blev därefter poliklinisk.

Bakgrund till byggnaden på Lindhultsgatan

Litet kuriosum! När behandlingshemmet flyttade från området Furuhöjd i Alingsås hämtade en förälder tillsammans med sin son, som varit inskriven på behandlingshemmet, på eget initiativ en några decimeter hög fura på området i Alingsås som de planterade lite utanför stängslet ovanför huset på Lindhultsgatan. De ville att personalen skulle ha ett minne från åren i Alingsås. Mycket trevligt gjort! Denna fura har överlevt alla dessa år och är nu mycket hög.

Universitetets verksamhet kring autism flyttade till Kungsgatan 12 och eftersom det fanns ett nära samarbete mellan denna och BNK beslutades att all verksamhet skulle koncentreras där. 2002 lämnade därför BNK Torpagatan och Lindhultsgatan. Nya adressen för BNK blev därefter Otterhällgatan 12 A i samma byggnad som universitetsdelen på Kungsgatan 12.

Huset på Lindhultsgatan blev ledigt och det var mycket glädjande att en del av huset sedan fortsatte att finnas för personer med autism, denna gång för Autism- & Aspergerföreningen Distrikt Göteborg. Föreningen flyttar nu vidare till nya lokaler.

TEXT: MARIANNE TÖRNBLOM
BILD PÅ FURAN: ANNE LÖNNERMARK

BingoLotto!

Varje söndag i TV4

Pris: 50 kr/enkellott, 100 kr/dubbellott. Om du prenumererar på BingoLotto kan du välja att stödja Autism-och Aspergerföreningen distrikt Göteborg.

Folkspels Allmänna Villkor För
Prenumeration Och Spel hittar du på: Folkspel i Sverige AB och www.bingolotto.se Kontakt Folkspel, telefon: 0771-440 440

Utflyttningsfest med loppis

Nina och Angelica

Ingemar och Jonny

Besökare med ny krukväxt

Margareta och Lena

Utflyttningsfest med loppis

Linus, Mijo och deras nya vovve

Grillmästare Henrik

Mats, Ulla, Solveig, Sten

Bolfakta

- eller hur man kan dra nytta av ett specialintresse i skolan

Jag är nog inte ensam om att ha tyckt att skolan mestadels varit jobbig och tråkig, vilket man kan läsa om i Brigitte Oxelqvists bok Flickor med Aspergers syndrom. Om jag bara hade fått dra nytta av mina specialintressen så hade undervisningen inte bara varit trevligare – jag hade fått mer kunskap på köpet, förutom den som jag fått av att ensam hänga på bibblan eller över mammas uppslagsverk och pappas faktaböcker.

Säg att specialintresset består av gombócar, dvs. mjuka bollar av hopsnurrade sjaletter. Läraren retar sig säkert på att eleven sitter och klämmer, luktar och gosar med bollarna, och läraren kan inte se vad för nytta de där runda tingestarna ska göra på en lektion som t.ex. handlar om hur man ska förstå världen.

Men så får läraren – likt Professor Balthazar – en snilleblix!

Läraren slår upp en kartbok på bänken och säger: ”Just nu år 2018 finns det sju miljarder människor på vår jord; tänk att en boll representerar en miljard människor, placera nu bollarna på Europa, Asien, Afrika och Amerika så att de bäst visar hur människorna bor.”

Var de sju miljonerna människor bor runt om i världen

Eleven med gombócarna skiner upp med ett stort leende och placerar en boll i Europa och två bollar på vardera av de tre övriga kontinenterna. Läraren säger dock att två bollar hamnat fel. Eleven tar en boll från Amerika och sätter den på Asien, och efter viss tvekan en boll från Afrika och sätter även den på Asien. Läraren berömmar eleven för att det nu blivit rätt, och eleven kommer inte att glömma bollarnas läge på kartan – och därmed det diagram de skapat. Läraren fortsätter:

”Kan du med bollarna visa hur stor andel av världens befolkning som bor i låginkomstländer?”

Eleven lägger genast fem bollar till vänster och två till höger, och pekar på raden till vänster.

”Detta skulle vara rätt – före år 1966! Men nu för tiden ser världen helt annorlunda ut, man delar inte längre in den i i-länder och u-länder.” Läraren tar fram småmynt och placerar dem i en logaritmisk skala så att nästa rad alltid innehåller dubbelt så många mynt som raden innan. Med tärningar markerar läraren varannan rad samt raden längst till höger som saknar mynt. Raderna med gombócarna ligger kvar, fem bollar till vänster vid det enda myntet och siffran 1, och två bollar till höger om de 32 mynten, vid siffran 4.

”Nu är världens fyra inkomstnivåer så här”, säger läraren och flyttar fem bollar in mot mitten.

Eleven ser nu att tre bollar hamnat vid de fyra mynten vid siffran 2 och två bollar vid de 16 mynten vid siffran 3.

”Det är alltså medelinkomstländerna som är flest”, säger läraren och eleven nickar i samförstånd. ”Tärningarna visar de olika nivåerna, låginkomstländerna längst till vänster och höginkomstländerna längst till höger. Varje mynt är en dollar som varje person tjänar om dagen i respektive nivå, så ifall de längst till vänster får bara lite mer än två dollar om dagen – då kommer de att hamna i nästa nivå, nummer två, den med tre bollar i. Och om de i nivå två tjänar lite mer än åtta dollar om dagen, då hamnar de i nivå tre, den med två bollar i. Vi själva lever på nivå fyra, den med bara en boll här till höger, och en bråkdel av just den bollen tjänar så mycket per dag att mynten inte skulle rymmas här på bänken även om man la dem på hög.”

”Men hur lever de på nivå 1?” undrar eleven och pekar på den ensamma bollen längst till vänster. Inom sig triumferar läraren. Tidigare hade eleven bara suckat och stönat över SO-undervisningen, men med bollarna har elevens intresse väckts.

Bollfakta

”Du och dina fyra syskon ägnar timmar åt att traska omkring och samla ved och hämta vatten i din enda plasthink så att din kära mor, på den öppna elden därhemma, ska kunna koka samma gråa gröt du ätit hela ditt liv, ifall ni inte råkat ut för missväxt och måste gå till sängs hungriga, eller rättare sagt till den slitna filten på jordgolvet; ni har inte ens en madrass att sova på. Har du tur blir skörden bra och din mamma kan tjäna en slant genom att sälja en del av skörden på torget, har du otur blir du sjuk och dör inom en månad för att din kära mor inte har pengar till medicin.”

”Ojdå”, svarar eleven och ser på bollen. ”Det är verkligen extrem fattigdom. Tur att det bara är en enda gombóc där. Men hur är det med dessa tre?”

”På nivå 2 har din mamma råd med några hönor, vilket betyder ägg. Och en cykel. Samt plastdunkar så att du och dina syskon bara behöver en halvtimme om dagen för att hämta vatten. Och nu har din mamma en gasspis så att du och dina syskon slipper samla ved, och därmed kan gå i skolan. Och läxorna kan du läsa i glödlampans sken de kvällar ni har ström.

Andelen människor på de fyra inkomstnivåerna

Och du sover på en madrass, inte på golvet. Men det gäller att du håller dig frisk – annars kommer din kära mor att halka tillbaka till nivå 1 för att hon sålt alla sina ägodelar för att kunna köpa medicin som räddar ditt liv. Men får hon jobb i den lokala textilfabriken kan hon få lön och ni kommer upp till nästa nivå.”

Eleven ser raderna med bollar på bänken och tänker på ett besynnerligt dataspel där nivå 1 är den svåraste nivån. En boll som svälter och sover på golvet, och tre bollar som tar hand om djur och grödor och sover på madrasser. Men mellan de fyra fattiga bollarna och den enda rika bollen ligger två bollar till på bordet, vid nivå 3. Eleven pekar på dem med frågande blick. Läraren svarar.

”Nivå 3 innebär att din kära mor har ett eller flera jobb där hon arbetar 16 timmar om dagen och sju dagar i veckan ...”

”Men då har hon ju mindre fritid än de fattiga på nivå 1 och 2!”

”De på nivå 1 och 2 har ingen fritid. Minns du vad jag sa om hur lång tid det tar att hämta vatten om man bara har en hink? För att inte tala om att samla ved där folk redan samlat ihop det som finns i närheten. Och på nivå 2 tar det tid att bruka jorden och att ta hand om djuren. Det är endast de på nivå 4 som har lyxen att njuta av fritiden. Men i och med att din mor jobbar stenhårt så får du och din familj råd till en stabil elförsörjning så att ni kan ha ett kylskåp med mat i, så att ni inte behöver svälta, och japp – ni kan även äta olika rätter varje dag. Och din kära mor kan skaffa en gammal bil eller en motorcykel så att hon kan åka till ett bättre betalt jobb i staden. Och blir du sjuk så har hon besparingar som hon kan ta av till din medicin, så att hon inte halkar ner till nivå 2.”

”Men vem hämtar vatten om jag och mina syskon pluggar och mamma arbetar?”

”Behövs inte. Ni har fått råd att installera en kran med färskt, rinnande kallt vatten i ert hus. Och ni har en gasspis med två eller fler plattor. Och ni sover i riktiga sängar. Och i och med att din kära mor jobbar stenhårt så kommer du och ett av dina syskon att kunna börja på gymnasiet. Och lyckas ni gå ut bra betyg, kommer ni att få ett arbete med en lön som er kära mor bara kunnat drömma om – och ni kan bjuda henne på hennes livs första semester någonsin, en eftermiddag på stranden, hennes allra första upplevelse av fritid. Och med detta har ni och er familj lyckats levla er upp till nivå 4.”

Bolfakta

Eleven tittar på den gombóc som ligger kvar, längst till höger. ”Jag råkar veta att globala klimatexperter förutspår att det under det närmsta seklet kommer världens medeltemperatur att bli varmare, och att Kina redan nu släpper ut mer koldioxid än USA, och Indien med än Tyskland.”

”Helt korrekt. Guldstjärna där!”

”Men ... borde man inte räkna koldioxidutsläpp per capita istället?”

Eleven pekar på den ensamma bollen. Läraren blir häpen. Det hade hen inte tänkt på! Eleven fortsätter:

”Här på nivå 4 ligger ju de rikaste länderna, eller hur? Har inte de eldat med kol och använt olja i århundraden? Är det inte så att det bara är de – alltså vi! – som har ställt världen på randen till allvarliga klimatförändringar?”

”Det stämmer”, svarar läraren och sänker blicken. ”Vi visste då inte vad vi gjorde. Men vi kan heller inte i efterhand beskylla någon för en skada hen inte kände till.”

De sex gombócarna till vänster visar andelen flickor i världen som går i skolan

”Vad ska vi göra? Vad kan vi göra?”

”Mycket bra är redan gjort: Lägg nu sex bollar till vänster och fyra till höger.”

Eleven tar bort mynten och tärningarna och grupperar gombócarna i två högar.

”Hur stor andel av flickor går i dag ut skolan i alla låginkomstländer?”

Eleven pekar genast på de fyra bollar till höger.

”Sanningen är sex av tio flickor”, säger läraren och pekar på den vänstra högen.

”Så många?”

”Japp! Och utbildning ger en väg ut ur fattigdom och katastrofer. Flytta nu två av bollar till vänster.”

Nu ligger åtta gombócar till vänster och två till höger.

”Hur många barn i världen har i dag fått vaccin då de varit ettåringar?”

Eleven pekar på den lilla högen med två bollar.

”Det är faktiskt så många som åtta av tio barn”, säger läraren och pekar på den stora högen. ”Och det är lika många barn och vuxna i världen som har tillgång till elektricitet.”

”Va? Ööh...” Eleven tittar förbluffat på den stora högen med åtta bollar.

”Kom ihåg vad jag sa om nivå 2, att det fanns elektricitet men så pass opålitlig att det inte gick att ha något kylskåp. Men de har elektricitet vilket de på nivå 1 inte har.”

Eleven tänker tillbaka på diagrammet med mynt och gombócar på rad och ser det framför sig. ”Det har du rätt i! Det var ju bara en boll i nivå 1!”

”Bara en boll. Men det är en boll för mycket. Och skulle man dela upp den bollen i två lika hälften skulle den ena halvan ligga i Asien och den andra i Afrika.”

”Och den rikaste bollen?”

”En större tredjedel av den i Europa, lika mycket i Amerika och så en mindre tredjedel i Asien. Men det folk glömmer är att de flesta afrikanska och asiatiska bollar hamnar i mitten. Det är inte längre bönder i Indien och Kina som knaprar ris dagarna i ända, och det är inte längre magra barn i Afrika som sitter i dammet utanför sina hyddor. Både Indien och kina har numera skyskrapor och i Afrika talar folk med varandra i mobilen och surfar på internet.”

”Nähä?”

Bollfakta

”År 2017 hade 56 procent av alla människor i hela världen en mobiltelefon och 48 procent hade tillgång till internet. Det är i stort sett hälften av de tio bollarna på bordet. Och kom ihåg att en person av sju lever i låginkomstländer, men det är bara en enda av tio som lider av undernäring; för bara ett halvsekel sedan var det så många som tre av tio i hela världen.”

Eleven håller upp en boll mellan vänster tumme och pekfinger. ”En enda gombóc som inte har mat för dagen.” Eleven lyfter med höger hand upp en boll till. ”Och så en enda gombóc som släpper ut mer koldioxid än alla de nio övriga.”

”I båda fallen är det en boll för mycket”, säger läraren.

Så ringer skolklockan. Lektionen och skoldagen är slut, men både lärare och elev känner att de har fått ut något väldigt viktigt av dagens lektion i SO-ämnen, tack vare de bollar som eleven haft med sig i sin skolväska, och som annars bara hade ställt till med förtret på lektionen. Och eleven är medveten om att bollar är runda, de kan flytta på sig.

De åtta gombócarna till vänster visar andelen som har elektricitet i världen samt andelen barn som fått vaccin vid ett års ålder.

Så i framtiden kanske det är två bollar på nivå 2, tre på nivå 3 och två på nivå 4, med allt var det innebär för klimat och miljö. Men alla framtidsprognoser har en osäkerhet; det är som att lägga bollar på en sluttning, de kommer inte att ligga kvar på sin plats. Men med hjälp av läraren har eleven fått sin nyfikenhet väckt och lärt sig ödmjukhet om hur lätt det är att ”sunt bondförnuft” förvränger fakta. Glädjen över att inte behöva skämmas för att man råkar svara fel. Att vara beredd på att revidera sina åsikter när man fått nya fakta, vilket förstås gäller både lärare och elever. Men det primära målet är att både elev och lärare ska kunna lämna skolan med självkänslan i behåll, att såväl elev som lärare, åtminstone någon gång under skoldagen, skall ha haft en dialog med varandra. För det är viktigt att omgivningen lyssnar och inte ignorerar.

Alla fakta till denna artikel om hur man drar nytta av ett specialintresse i skolan har jag hittat i boken Factfulness – Tio knep som hjälper dig att förstå världen av Rosling (Natur & Kultur, Lettland 2018).

Jag behövde nämligen aktuella uppgifter eftersom det är 40 år sedan jag själv gick i skolan, så jag måste erkänna att mina skolfakta är minst sagt föråldrade. Men hur mycket hade jag inte då fått kunna ha lärt mig, om fröken inte bara hade ansett mina fantasifigurer såsom namnemackor och mumlor vara ”dumheter”? Jag hade tur som hade kloka föräldrar med massor av böcker, det fanns ju varken internet eller mobiler för 40 år sedan, på sin höjd kunde man se något vetenskapsprogram såsom Tekniskt magasin på den ena av tv:ns båda kanaler. Och japp, det fanns bara två kanaler på tv TV1 och TV2, samt tre på radion, P1 med nyheter, intervjuer och dokumentärer, P2 med klassisk musik och jazz, och P3 med sport och svensktoppsmusik. CD- och DVD-skivor var inte ens påtänkta, och det fanns absolut inget Spotify eller Apple Music, det var vinylskivor eller kassetband som gällde om man ville lyssna på musik – men de var dyra att köpa! Fick man en skiva i julklapp så lärde man sig helt enkelt gilla musiken ifall man råkat bli besviken i början – varje skiva var en investering, och jag var i alla fall mer rädd om dem än min kära mor. Men videoapparater då? För 40 år sedan hade bara de riktigt rika råd med sådana, och det fanns knappt några filmer att hyra. De bättre bemedlade hade super-8 projektorer som visade kortfilmer på riktig duk och i skolan, på låg- och mellanstadiet 1976-82, gick det ett sus av förväntan bland oss elever de få dagar när fröken drog ner persiennerna, drog ner vita duken och drog fram den stora filmprojektorn med de riktigt stora rullarna så att vi kunde se riktig film

Bollfakta

som på bio, t.ex. den otroligt roliga katastrofkomedin Titta vi flyger som fick oss att ramla av stolarna av skratt – och inte de gamla vanliga, tråkiga bildbanden från Pogo Pedagog, där det tillhörande ljudbandet (rullband, inte kassettband) spelades i en separat bandspelare. Vid varje pip drog fröken fram en ny stillbild (oftast svartvit) och den knastertorra rösten fortsatte att mala på om sånglärkan, blåmesen och bofinken. Och efter skolan gick man till fritis som låg granne med dagis; på fritis fanns det knastriga vinylskivor med sagor samt pop-, schlager- och proggmusik med Elvis Presley, Neil Sedaka, Lill Lindfors, Mikael Wiehe, Turid och Röda Bönor. De få kassettbanden med popmusik som fanns innehöll Rolling Stones, City Boy, Sweet och Magnum Bonum, häftigare rockmusik alltså, men snart var de fullständigt sönderspelade – ifall ingen dessförinnan hade hittat inspelningsknappen och därmed råkat radera alltihop.

Så jag måste tillstå en viktig sak: allt var inte bättre förr.

TEXT OCH ILLUSTRATIONER (BOLLAR & FOTO): FIL.MAG. SANDRA PETOJEVIC, MAJ 2019

Att arbeta med barn, ungdomar och vuxna med autism.

Ett pedagogiskt arbetssätt grundat på autismspecifik kompetens.

SvenOlof Dahlgren och Ulrika Aspflo

Utbildningscenter Autism 2018

En bok att hämta kunskap och inspiration ur! Boken vänder sig till personal och anhöriga. I boken beskrivs autismspecifik kompetens, vilken är en nödvändighet i mötet med personer med autism. Den innehåller värdefulla tips,

exempel och tydliga bilder som illustrerar arbetssättet.

SvenOlof Dahlgren och Ulrika Aspflo har sammanfattat delar av kursinnehållet i veckokurserna som Utbildningscenter Autism anordnat under drygt tjugo år.

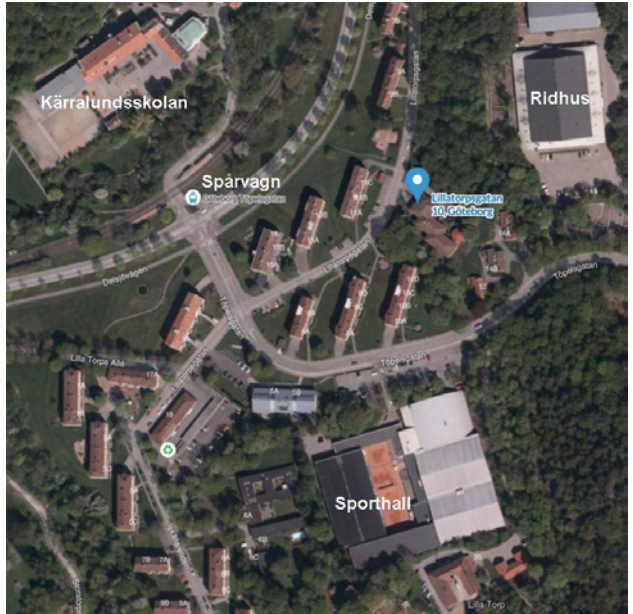
ISBN 9789163982729

TEXT: MARGARETA KÄRNEVIK MÅBRINK

Hur man hittar till nya lokalen

Med spårvagn är det lätt. Man åker med linje 5 till Töpelsgatan, och så går man en liten bit.

Med bil är det lite lurigare. Har man tur så lyckas man hitta en parkeringsplats på gatan utanför. Det finns ett fåtal platser inne på "vår" gård, men eftersom det finns flera verksamheter i huset, så kan man inte räkna med att få en av dem. Närmaste större parkeringsplats är uppe vid Skatås, och sedan är det en rejäl promenad längs en stig i skogen.

Lillatorpsgatan 10
416 55 Göteborg

Anne Lönnermark – ny på kansliet

I april 2018 valde jag att avgå som ordförande för Autism- och Aspergerförbundet. Jag hade då 18 intensiva år inom förbundet bakom mig. Först engagerade jag mig i Autism- och Aspergerföreningen VG Söder, som har sitt kansli i Borås där jag bor med min familj, och sen i förbundsstyrelsen där jag blev ordförande år 2015.

Efter att jag lämnade förbundsstyrelsen förra året fick jag några månader med välbehövlig vila. Detta gav mig ny energi och jag kände då att tjänsten som verksamhetsledare skulle kunna passa mig och bestämde mig för att söka den. Jag är glad för att jag fick möjlighet att arbeta i denna fina förening.

Jag trivs med att ha många olika sorters arbetsuppgifter. Det är många olika delar som måste bidra för att föreningen ska fungera på ett bra och långsiktigt sätt. Förutsättningarna är goda i föreningen. Vi har en kompetent styrelse, bra samarbete på kansliet samt inte minst engagerade gruppledare och medlemmar.

Föreningen bidrar i stort och i smått. Att sprida kunskap om autism och att påverka intressepolitiskt är väldigt viktigt, men jag sätter också stort värde på att möta enskilda medlemmar och försöker ge dem så bra stöd som möjligt. När jag själv var ny inom detta område var föreningen väldigt viktig för mig och min familj så jag vill gärna bidra till att fler ska få känna det stödet och känna sig som en del av ett sammanhang där man möts med värme och respekt.

På kansliet arbetar Anne Lönnermark (75 %) och Ulla Adolfsson, föreningskonsulent (25% från 1/2) samt Veronica Styrenius, administratör (50%).

Telefon: 073 -822 30 03

Om ingen svarar så tala gärna in ett meddelande och kom ihåg att lämna ert telefonnummer. Vi kontakter er så snart vi har möjlighet.

FOTO: PRIVAT

Autism- och Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg
Lillatorpsgatan 10
416 55 Göteborg

E-post: goteborg@autism.se
Hemsida: www.autism.se/goteborg
Plusgiro: 66 97 58-5
Bankgiro: 5339-3500

FOTO: TURID OOM

*Kansliet stänger för sommaren
från 20 juni till 11 augusti.
Öppnar alltså igen
måndagen 12 augusti - på ny adress.*

**För er som vill ha
information från
föreningen via e-post,
maila er e-postadress till
goteborg@autism.se**

Det finns mer att läsa om dessa och andra saker på
föreningens blogg:

"<https://autismaspergerbg.wordpress.com>"

Föreningens grupper och aktiviteter

Drop In

Alla medlemmar är välkomna att ta en kopp kaffe, kika på litteratur och ta del av den information som finns i lokalerna.

CaféAsp

För medlemmar med Asperger/hfa och anhöriga.

40 plus

Träffar för er som har Aspergers syndrom/hfa och är 40 år eller äldre.

Föräldragrupp, små barn

För föräldrar till små barn.

Föräldragrupp, 7-14 år

För föräldrar till barn i åldern 7-14 år.

Föräldragrupp, vuxna barn

För föräldrar till barn äldre än 14 år.

Anmälan kan göras per e-post eller telefon. På föreningens hemsida kan ni läsa mer. Där finns information om datum, lokal, förändringar och om det är fullsatt eller inställt. Anmälan krävs ej på drop in.

**Autism & Aspergerföreningen
Distrikt Göteborg**

Lillatorpsgatan 10 • 416 55 GÖTEBORG
Telefon: 073 - 822 30 03 • E-post: goteborg@autism.se
www.autism.se/goteborg